

## IN MEMORIAM

**Jerko Bezić** (Kranj, 10. 6. 1929. — Zagreb, 9. 1. 2010.)

U Zagrebu je 9. siječnja 2010. u 81. godini života preminuo nestor hrvatske etnomuzikologije, dugogodišnji znanstveni savjetnik u Institutu za etnologiju i folkloristiku i sveučilišni profesor, akademik Jerko Bezić. Mnogima od nas utkao se duboko u živote, podarivši nam svoje znanje i iskustvo, nikad ne uskraćujući savjet i pomoć, čineći to uvijek tiho i mirno. U Institutu je bio uzorit kolega zavidnoga znanja, istraživački znatiželjan i predan struci, a pritom jednostavan i skroman, drag i plemenit čovjek.

Akademik Bezić rodio se 10. lipnja 1929. godine u Kranju u Sloveniji. Hrvatsko-slovenski brak roditelja znakovito se utkao u njegov život, osobito u djetinjstvo i mladost koje je proveo između Slovenije i Hrvatske. Školovao se u Zagrebu, Zadru i Ljubljani, gdje je studirao pravo, klavir, etnologiju i muzikologiju. Zanimanje za etnomuzikologiju probudilo se u njemu rano — već kao đak srednje glazbene škole odlazi na terenska istraživanja.

Po završetku školovanja, od 1958. radio je kao asistent u Institutu Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zadru, terenski istražujući i snimajući folklornu glazbu i glagoljaško pjevanje na širem zadarskom području. Plod tih istraživanja je i njegova disertacija *Razvoj i oblici glagoljaškog pjevanja u sjevernoj Dalmaciji* (obj. 1973.).

Godine 1964. trajno se preselio u Zagreb, gdje je preuzeo mjesto etnomuzikologa u Institutu za etnologiju i folkloristiku, u kojem je djelovao do odlaska u mirovinu 1999. U toj je ustanovi, u tijesnoj suradnji s folkloristima i etnologima, nastavio istraživanja folklorne glazbe u pojedinim hrvatskim regijama. Ta su istraživanja urodila kapitalnim monografijama o folklornoj glazbi Sinjske krajine, otoka Hvara, Brača, Zlarina i Šolte, okolice Donje Stubice, Požeške kotline te o glazbi gradišćanskih Hrvata. Svojim je istraživanjima akademik Bezić skupio opsežnu i vrijednu glazbenofolklornu građu, čime je pridonio zaštiti hrvatske kulturne baštine, a u brojnim znanstvenim radovima obradio čitav niz

etnomuzikoloških tema. Uredio je više zbornika radova i zbirki građe iz ostavštine drugih istraživača. K tomu, bio je članom uredništava uglednih znanstvenih časopisa, među njima i *Arti musices*.

Od 1980., kada je izabran za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, započinje njegova suradnja i s tom uglednom ustanovom. Godine 1988. promaknut je u izvanrednog člana, 1991. u redovitog člana, a od 1997. do 2003. bio je tajnikom njezina Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju. Pokrenuo je i bio glavnim urednikom Akademijine serije *Spomenici glagoljaškog pjevanja*. Kao autor surađivao je i u značajnom Akademijinom projektu obuhvatne komparativne povijesti *Hrvatska i Europa: Kultura, znanost i umjetnost*.

Od početka svoje znanstvene karijere akademik Bezić je razvio intenzivnu suradnju sa stručnjacima iz Hrvatske i drugih republika bivše Jugoslavije, djelujući (povremeno i kao predsjednik) u Hrvatskom društvu folklorista, Hrvatskom etnološkom društvu i Hrvatskom muzikološkom društvu. S inozemnim kolegama surađivao je u okviru Međunarodnog savjeta za tradicijsku glazbu i Europskog etnomuzikološkog seminara. Sudjelovao je na brojnim konferencijama i simpozijima, od kojih je neke i sâm organizirao.

Usporedno sa znanstvenim, posvetio se i nastavnom radu. Od 1966. do 1993. predavao je etnomuzikologiju na Odsjeku za muzikologiju Muzičke akademije u Zagrebu i Odsjeku za etnologiju zagrebačkog Filozofskog fakulteta. Bio je voditeljem poslijediplomskih studija etnomuzikologije na sveučilištima u Zagrebu i Pittsburgu (Pennsylvania, SAD., 1974/1975.), a povremeno je kao predavač gostovao i na drugim inozemnim sveučilištima. Više je puta bio mentorom magistrandima i doktorandima sveučilišta u Skopju, Sarajevu i Ljubljani.

Velik je i njegov doprinos na području primijenjene znanosti. Bio je dugogodišnji suradnik *Međunarodne smotre folklor* (od 1966.), u okviru koje je osmislio više samostalnih priredaba i koncerata folklorne glazbe; sudjelovao je u stručnim povjerenstvima *Festivala dalmatinskih klapa* u Omišu i *Smotre »Međimurske popevke«* u Nedelišću. Autor je komentara i izbora folklorne glazbe za nekoliko diskografskih izdanja. Svoje široko znanje podijelio je i s radijskim urednicima i voditeljima amaterskih folklornih skupina, kako na stručnim seminarima tako i u mnogim neformalnim prigodama. Susretljiv i uvijek spreman za razgovor, akademik Bezić je i izvan užih znanstvenih krugova stekao u mnogih svoje poštovatelje.

O znanstvenom ugledu akademika Jerka Bezića svjedoče posebna, prigodno koncipirana i njemu posvećena izdanja inozemnih i domaćih znanstvenih časopisa (*The World of Music*, 1998. i *Narodna umjetnost*, 1999.) te zbornik *Glazba, folklor i kultura*, kojega su 1999. u čast akademika Bezića objavili Institut za etnologiju i folkloristiku i Hrvatsko muzikološko društvo. Djelo akademika Jerka Bezića obrađeno je u zasebnim jedinicama najuglednijih svjetskih enciklopedija glazbe, a priznanje za plodan znanstveni i nastavni rad dodijelilo mu je Hrvatsko muzikološko društvo 2008. godine »Nagradom Dragan Plamenac« za životno djelo.

Svojim je mnogostrukim djelovanjem akademik Bezić dolično obilježio hrvatsku etnomuzikologiju i pridonio stvaranju njezina ugleda kao znanstvene discipline. Unio je značajne inovacije u metodologiji, pokrenuo istraživanje zanemarenih tema, odgojio nove stručnjake te pridonio očuvanju i populariziranju hrvatske folklornoglazbene baštine. Time je zadužio i nas, njegove nastavljače, ali i hrvatsko društvo i kulturu u cjelini. Pokazao nam je k tomu kako znanstvenik velike erudicije može i treba ostati susretljiv, skroman i samozatajan.

Grozdana MAROŠEVIĆ  
*Zagreb*